

PODPIRACZ (1) *sb m*

podpiracz, [podpieracz].

o *prawdopodobnie jasne (tak w pod-); a jasne; tekst nie oznacza é.*

pl [N podpiracze. ◊ G podpiracz(o)w. ◊ A podpieracz(o)w.] ◊ I podpiraczmi.

Sł stp: podpiracz, Cn brak, Linde bez cytatu.

Zwolennik, obrońca [czyj]: Bo w nim [psalmie] prorocstwo iest o kroleŹwie iego/ iáko thu przez Źwięte Źłowo Źwoie Źádzi Źwiát/ [...] á iáko boŹnicę z iey wŹzythkiem omylnemi podpiráczmi tráci á niŹczy. *LubPs* R3v; [*KrowObraz* L3v, L4, L4v, M, Mv].

[*W połączeniu szeregowym:* bo widzą wierni członkowie KryŹtuŹłowi [...] gŹupią chytróŹć tych liŹówátych BeŹtiy á tych márných podpiráczow/ obrońcow/ Y pomagáczow AntykryŹtowych. *KrowObraz* E4.]

Synonimy: obrońca, pomagacz.

Cf [**PODPORCA**]